

det ikke, jeg havde nok, naar Viborg Station ombyggedes. Folketinget forhøjede de 350,000 Kr. med et Beløb, som betød Flytning. Det var dog for lille, og saa kom Sagen i Landstinget paa Finansloven, og hvad gjorde Landstinget saa? Det stemte Bevillingen ud, og tog Anstændigheden. Jeg gjorde Finansudvalgets Ordfører opmærksom paa, at naar man gjorde det i Landstinget, nærmeste man sig noget til Flytningsstandpunktet. Det er en Selvfølge, at Landstinget havde det i sin Magt den Gang at vedtage Ministerens Forslag og sige: Vi bygge paa det Sted, hvor vi ere. Men man stemte Bevillingen ud, og jeg saa meget godt, hvad Følgen vilde blive. Næste Aar kom Forslaget frem som et særligt Lovforslag, fordi man haabede, at kunne føre det hurtigt igennem paa den Maade, og jeg motiverede det i Folketinget saaledes, at jeg godt vidste, at det drejede sig om en Finansbevilling, at Sagen derfor burde staa paa Finansloven; men at det var hensigtsmæssigt at have den paa et særligt Lovforslag; det gør man saa ofte ved saadanne Bevillinger, fordi man saa haaber, at saa dem hurtigere igennem. Det skete imidlertid ikke. Sagen gik til Fællesudvalg. Efter at Landstinget havde stemt Bevillingen ud af Finansloven, mente jeg at burde tage den Stilling, at jeg sagde: Her er et Bevillingsspørgsmaal, da Folketinget er gaaet mod mig, og Landstinget ikke har holdt med mig, maa de to Ting enes om Sagen. Jeg kan naturligvis tage mod en Flytning; men jeg har ikke krævet den; jeg er veltillredt, naar jeg faar det, der kræves efter mit Grundstandpunkt. Jeg er i Stand til at forsvare — thi det er fuldstændig korrekt — at det er lokale Interesser, der have fremkaldt Spørgsmaalet om Flytningen. Det har altid været forudsat af alle interesserede, at man ikke kunde saa Malestrøpbanen færdig, før man enten var kommen til en Udvidelse eller en Flytning af Stationen, det er aldeles utvivlsomt. Nu er det ganske naturligt, at Folketinget, da det i Landstinget modtog Modstand paa Flytningsspørgsmaalet, ønskede Udgiften til denne Flytning reduceret. Derpaa gik jeg ind og gjorde en ret betydelig Reduktion, en Reduktion saa stor, som den efter Omstændighederne kunde gøres, denne Reduktion fremkom derved, at Varehuset foresloges opført af Træ, i Stedet for af Grundmur, Lokomotivremisen, et Udhus, en Staldbygning og andre Smaabygninger ligeledes; desuden udeloddes Funktionærholigen og Taget over Perronen saaledes, at Perronen blev mindre bekvemt anlagt. Nogle Sidespor bortfaldt, og der anvendtes i temmelig stor Ud-

strækning. Chaussering i Stedet for Brolægning, hvorved sparede 16,000 Kr., den samlede Nedsættelse var omtrent 100,000 Kr. Som det var at forudsæ, kom saa Udvalget i Landstinget og sagde: „Ja, kan der spares noget paa den ene Station, kan der vel ogsaa spares noget paa den anden Station, vi kunne vel gaa til de bestemte Forhold, ogsaa uden at flytte Stationen.“ Selvfølgelig sparede jeg de Herer, at det kunde ske, og viste, hvorledes det kunde ske, og den Sum, man derved kom ned til, var 200,000 Kr.; dog henlede jeg Udvalgets Opmærksomhed paa, at man burde gaa noget højere, 20,000 Kr. højere, for at saa nogle Anlæg med, som jeg ansaa for ret nødvendige, skønt jeg ikke fandt det umuligt at reoncere paa dem; som Følge heraf er man kommen til en Sum af 220,000 Kr. For saa vidt man vil spørge: hvad betyder det? vil jeg dertil svare: Det betyder, at Stationen bliver tarvelig; den kommer ikke til at høre til de bestemte Stationer; man faar sit Duffe opfyldt om at bygge tarveligere Stationer, Stationer uden Tag over Perronnen, og hvor der mangler adskillige andre Bevemmeligheder, som ellers ere til Stede, men brugelig vil den være, og den Station, som agtes bygget paa det Sted, hvor Jærnbanen nu udmunder i Viborg, vil ganske sikkert kunne staa sig i en lang Fremtid, der er ikke Grund til at tro, at man vil komme til væsentlige Beføstninger paa den, med mindre der kommer særlige Forhold til Stede, og det er muligt at bringe endnu et Spor Syd fra ind paa denne Station. Det er det første Medlem for 8de Kredts mener, at dette Forslag har en Skavank over for det erede Medlems, nemlig at det forudsætter flere Udgifter; det er ganske rigtigt; det forudsætter Ekspropriationsudgifter. Den af det erede Medlem nævnte Stationsvej sender jeg ikke noget til; jeg har aldrig faaet at vide, at det skulde være fornødent at anlægge den; jeg ved, at der har været en Kommission paa Egnen — for Resten vist ikke med noget Mandat — og den mente, at det vilde være rigtigt at saa anlagt en Vej der; jeg anser det imidlertid ikke nødvendigt; men det er rigtigt, at der skal foregaa en Ekspropriation paa Stedet, hvis man følger Regeringens Forslag. Størrelsen af Udgifterne herved kan jeg selvfølgelig ikke anslaa, men den er langt betydelig mindre end Ekspropriationsomkostningerne ville være ved en Flytning af Stationen, derom kan der ikke være mindste Tvivl, og det er der ogsaa Enighed om fra alle Sider. Forskellen mellem det Beløb, der maa anvendes til Flytningen, og det Beløb, Hvertallets Forslag